

Lock- r døden

lit av den briler-
ering.

ke regjering har
rt til understate-
artementet, hvor
oppgave å organi-
landesagittasjon.
en og begynnelse
skrekkerre-
khar britisk ge-
de bolsjevismen A
r. Han var nesten
de bolsjevikkiske
selv — høist kor-
kjenskap med all
ssisk f... el kan
ar all... av-
an undgikk dens
ed energisk inn-
tærs diplomatiske

on hadde Bruce
av gen... konsul
n sendt... etnial-
istandene i Sov-
rtilskiske regjering
hvitbok som blev
1919. På side 11
innet man Lock-
britiske utenriks-
tt:

skapt et volds- og
e som er uten si-
ele sitt liv hadde
iske system, bren-
trarevolusjonære,
rettelser som dag-
evikenes befaling,
antsats nettop på
st primitive form
lev avskaffet av
vis av menn og
ten at... engang
kinn a... dersger
vanemektet i
hold som trosser
an vil neppe finne
te kapitler i den
ske historie. Man
de mest... rbaris-
fangen... av ofte
en for pannen.
de bolsjevikkiske
yelige system med
ramme sine po-
på det hårdeste
deres koner. Kunde
anen, arresterte de
se så lenge i feng-
til sist meldte sig

stændere av mili-
de bolsjevikkene den
dens offiserer som
nes innstilling, men
grunn av sine tek-
lev med trusel om
telse truet til å
enn i en borgerkrig
er uten sidestykke.
rebelsler går ut på
krig til å bryte løs
Alle hans taler ret-
tigste mot alle kon-
r, de er en forber-
te makt. Det er hans
t rydder han syste-
n som ikke slutter
enten ved å myrde
ved planmessig å

Med Eoson i somn...

boken av en rapport fra den neder-
landske sendemann i Petersburg til
Storbritannias representant i Oslo, sir
M. Fendley, den 6. september 1918:

...Situasjonen i Moskva er ytterst
alvorlig og mr. Lockharts stilling er
meget vanskelig. Bolsjevikkene beskyl-
der ham for å ha organisert en sam-
menstøtelse for å styrke sovjet-regi-
met. Utlukkende på grunn av
største anstrengelser blev han
september reddet fra å bli sku-
t.

I Moskva har jeg hatt gjentatte
samtaler med Tschl Tscherin og
han. Hele sovjet-regjeringen
ket med på en forbyrterorgan
nivå. Bolsjevikkene har slått
det forbyrteriske vanvidds vei.

Jeg anser det for å være min plikt
å henlede den britiske og andre regje-

ringers oppmerksomhet på den Gen-
jerning at hele verdens sivilisasjon er
truet av fremtidsbolsjevismen. I så
samtykket ikke. Her er det helt klart
dert. Dette er ingen overdrivelse, men
en nøktern kjensgjerning. Min opp-
gave er at undertrykke den av bolsje-
vismen er den mest påkrevde oppgave
i verden.

...hvis ikke Bolsjev-
vismen vil den
over...
...da den blir orga-
...som ik-
...en eneste
...er lin-

Buzens Tidende
18/7-41

Sovjets blodbad i Lemberg.

Tusenvis av ukrainere myrdet. — En skildring av byen etter inntagelsen.

E.S.D. En journalist forteller:
Like over grensen møtte vi de før-
ste vidnesbyrd om den bitreste av
alle kriger. Her har fienden truk-
ket sig tilbake under fryktelige tap,
mens han forsvarte hver hånd-
bredd jord. Velene har spor etter
et tilbaketog, som må ha vært det
rene helvede. Selv kjempetankene,
den bolsjevikkiske industris stolhet,
hadde ikke klart å beskytte sine
mannskaper mot tyskerens våpen.
Ødelagt av brann eller forlatte
ruvet de i landsbyenes trange gater.
Mange av dem hadde ikke engang
fått anledning til å løsrne et skudd.

Så kom vi til Lemberg, og ingen
av oss vil nogen sinne glemme den
turen. I byens omegn hadde fienden
ennu en gang samlet sig til forbit-
ret motstand, men forgyves. Den
30. juni om morgenen helste de ty-
ske alpejegerne det tyske rikets krigs-
flagg på byens citadell. Kanskje
blev de slått av stundens alvor, da
de løp op den bratte veien til cita-
dellet, for det var menn fra det
samme alpejegerregiment, som var
satt inn mot byen forrige gang. Un-
det det polske felttog stormet de
byen, men seirens frukter blev for-
holdt dem. Den 22. september, få
minutter etter at byen hadde over-
gitt sig til de tyske tropper, måtte
de med tungt hjerte dra ut igjen
for å gi plass for sovjettroppene.
Det var ikke noget tilbaketog, men
mange av dem har vel sett sig om
og ønsket de kunde få se byen igjen
under andre omstendigheter. Og
de kom igjen — de samme menn som
den gang stormet Lemberg fra høi-
dene nord for byen.

Om dagen kjempet de i et lite
oversiktlig skog- og myrterreng
mot overtallige sovjettropper, om
natten marsjerte de uophrølig mot
sydøst, hvor byen lå. Den 29. juni
kl. 9 om kvelden inntok de, etter en

ilmars) på 25 timer, sine utgangs-
stillinger nordøst for Lemberg, og
gjorde allerede samme natt frem-
støt mot byen. De fikk ikke mange
fanger. Så bitter var kampene i
omegnen. En kaukasisk alpejeger-
divisjon stod mot dem og kjempet
til siste mann. Bolsjevikkene pas-
sertropper hadde dannet en halv-
cirkel omkring byen, og trodde på
denne måte at de var ephvert angrep
voksen. Nu ligger panservognene
ødelagt omkring i terrenget. Med
lange feltkanoner og haubitzere,
sprengladninger og brennende ben-
sinfasker gikk alpejegerne til an-
grep mot dem. Mannskapene blev
forbrent eller banet sig lange veier
gjennom kornåkrene før de blev
innhentet av sin skjebne i åpen
mark. De ligger på markens og i
grøftene, der den tyske maskinge-
værdil har felet dem over ende,
og neppe en eneste mann av dem
undkom.

Sovjettroppenes flukt var så to-
tal at byen selv falt i hendene på
de tyske tropper uten et skudd. Så
hadde de byen for annen gang. Hell
op til citadellet kunde man høre
jubelen av folk som strømmet ut på
gatene og hilste soldatene med vel-
komstrop, håndtrykk og blomster.
For få timer siden, satt de samme
mennesker i kjellerne av redsel for
bolsjevikkene. I byens fengsler lå
haugevis av lik av mistenkelige
ukrainere, som var myrdet på for-
ferdelig måte. En foreløbig optel-
ling godtgjorde at det var over
4000 lik. Det er minner som bolsje-
vikkene har etterlatt sig etter å ha
holdt byen besatt i 2 år, og i Lem-
berg vet man etter denne tiden alt
om bolsjevismen. Det er ikke bare
ukrainere som hilser de tyske trop-
pene velkommen, men også polak-
ker som hilser deres ankomst til
Lemberg som befrielse fra en lang
lidelsestid.

Kundekort

(Fortsatt fra side 1.)
brukt til er der ennå ikke nogen som
yet, men der kan jo tenkes rasjone-
ring av f. eks. melk, fisk, tobakk

Der blir bare utdelt et kundekort
for hver husstand. Hushjelpen får
således ikke eget kundekort, men
sammen med familien, det samme
gjelder for lodgerende. Alle som
jevnligh spiser på restaurant får ik-
ke kundekort.

NOVELLE

Kismet

Tyskeren svinget maskingeveret og
mølet ned en lita skygger, som hadde
angrepet ham. Akkurat som på SA-
berberangrepet oplyste sig. Ved de
første solstrålene, gikk han nye på-
tronen på plass. Han var amerikane-
ren som hadde trukket lebene tilbake
og blottet tennene på en egen måte.
holdt endnu utlik over maskingeveret.
Nu søkte hans blikk tyskeren og denne
nikket.

En hård kamp, hyad, på han og
smilte tert. I verre enn for to uker
siden da de overfalt oss i Wadi.
Vet ikke, svarte amerikaneren
kott. Jeg var ikke med for. Jeg slut-
tet mig til dette kompaniet for tre da-
gers siden.

Tyskeren ristet på hodet. — Ja, sa
han smilende. Nu husker jeg. Men de
jeg så dig med ømuntstiet ditt. Han
trakk lebene tilbake og blottet tenne-
ne. — Å kunde jeg ha sverget på å
jeg kjente dig.

Amerikaneren ristet på hodet. — Jeg
har aldri vært her før, fortalte han.
Jeg har ikke en gang ønsket å komme
hit. For to år siden forsøkte jeg å bli
overflyttet til den syriske bataljon.
Tre ganger har jeg stått på listen
at det var min tur til å reise, men hver
gang er det kommet noget i veien.
Den tredje gangen — denne siste altså
— var det en idiotisk kontortil i Sid-
bel-Abbes som blandet sammen to
navn. De sendte mig her til El-Ouda
i stedet for til Souleider i Syria.

Det er merkelig, sa tyskeren.
Merkelig, men jeg må ha sett Dem før.
— Hvor meget lenger kan vi klare
oss her? spurte amerikaneren.
— Til dette beltet er brukt op, for-
klarte tyskeren.
Amerikaneren la sig på knærne og
begynte å krype omkring i det lille
maskingeverrede. Fem minutter se-
nere stanset han foran tyskeren med
tolv geværkolber. Han la sin egen i
samme haug og tyskeren slengt også
sin kolbe ned til de andre.
Det høstes et svakt klikk da ame-
rikaneren tok sin bajonett op av sli-
ren, og tyskeren snudde sig. Han så
den annen lene sig over en død ber-
bers kropp.
Amerikaneren så op. Hans ansikt
var hårdt. — Har du noget som du
ikke ønsker skal falle i hendene på
dem? spurte han.
Tyskeren tok en liten pakke fram
fra under skjorten sin. Amerikaner-
en tok en pakke fram han også.
— Legg disse to sammen, sa tyske-
ren.
Amerikaneren baide sig over den de-
de berberens igjen og trakk den blo-
dige burnussen over liket. Så tok han
op bajonetten og listet sig over til
tyskeren.
Tyve minutter senere begynte mas-
kingeveret liden. Patronbeltet gikk
hurtig igjennem og liden ophørte.
Tyskeren befridde sig for geværet, og
trakk fram bajonetten som han tok i

Av Leighton H. Blood

frem sin helle hånd og grep amerik-
neren i den helle hånden.
— Au! widdersham!
— Ho! long!
De to heirenevne svinget til og
skryggen og hælens blev slått samne
Et steblik senere veltet de skikk-
er omkring i et dødelig lavtakk.
Kveldolen kröp nedover. Atlasf-
jens da en stor mann i rød uniform
hvis med tre gule striper, som beteg-
kaptsingaden, gikk over i bristad.
Bak ham kom soldater med gevære
klar og aller bakerst en maskingeve
avdeling.

Serø, utbrøt offiseren da sine
hans søkte omkring i maskingever-
redet. Nu har de fordomte, innfø-
ret likene igjen. Sa gode efter b-
sekolbene, for de savnes tilside i
og snudde sig mot en serjant.

Disse geværkolbene forklarte liv
for berberne hadde brukt sine kni-
på legionerene. Fjellmennene har
funnet geværer og maskingevæ
ubrukkelige uten kolber.

Kapteinen sparket i berberens
skoer sine. Han baide sig ned og pl-
ket fram 14 bæsekolber og to sa-
pakker. Langsomt tok han av pap-
på den lille pakken. Derpå så han
og ropte: »Fixe!»
Mennene stod i giv akt.
— Legionerer, her på dette, sa i
— Hauptmann Karl von der St-
ten, meldte sig den 18. oktober i
frivillig for å stansse amerikaner
fremmarsj ved Cheppy. I over 12
mer blev han på sin post, og t-
evakuering av ammunisjon og ma-
rer. Han holdt fienden stangen
opgav først byen etter at alle i
menn var blitt drept, og han søy-
ret under en kamp med en amerik-
offiser. Hauptmann Karl von
Stratten er tildelt Jernkorset av 1a
klasse.

Medaljen blev holdt fram så
kunde se den.
— Den 18. oktober 1918, fort-
kapteinen og tok fram den andre
pakken, bestemte kaptein Mu-
Clarke at tildelt Victoriakorset for
tapperhet.

Kapteinen gikk fram til stedet
de to blodige skikkelsene lå.
festet hoderstegnet på dem.
Han stod der og gjorde honnør
de to. En lang stund stod han
og bare de nærmeste kunde høre
mumle da han førte hånden ned
huen:
Kismet!

Copyright: Bulls pressetjenest
London, 17. N.T.B.: I
en melding i kringkapteren
avslo grubearbeiderne i Wales
60,800 mot 38,400 stemmer å
korte sin ferie fra 3 til 3 d.
Likeledes blev foreslaget om å
føre nattarbeid natt til senda
slått med stort flertall.